

glava, izvešeni ponedeljek, vsak dan zjutraj. Uredništvo: ulica
Asiškega št. 20, I. nadstropje. Dopisni pošiljajo urednik
plačana se po: ejemajo, rokopol se vračajo. Izdajatelj in odg.
Anton G. ec. — Lastnik tisk: Edinost. Tisk tiskarne Edinost. Narodna
knjara za meso: L. 7.—, 3 meseca L. 12.—, pol leta L. 30.—
Za inozemstvo mesečno 5 lir več. — uredništva in uprave št. 11-57

EDINOST

Posamezne številke v Trstu in okolici po 20 cent. — Oglasi se računajo v
širokosti ene kolone (72 mm.) — Oglasi trgovcev in obrtnikov mm po 40 cent.
osamoteno, zahtevala, posilnice in vabila po L. 1.—, oglasi denarnih zavodov
mm po L. 2 — Mali oglasi po 20 cent. beseda, najmanj pa L. 2 — Oglasi,
naročnina in reklamacije se pošiljajo izključno upravi Edinosti, v Trstu, ulica sv.
Frančiška Asiškega št. 20, I. nadstropje. — Telefon uredništva in uprave 11-57.

Svarila pred sarajevskim atentatom

O vprašanju, koga da obremenjajo, krivda in odgovornost, da se je razveljastil svetovni požar, se je tozadevna literatura že silno nagomilila in še vedno prihajajo novi prispevki. Pišejo jih zlasti tisti, ki so bili v bližini obeh atentatov, v Berlinu in na Dunaju, bivši diplomati, bivši vojskovodje in višji in nižji generali. Celo močnejši Viljem pomaka pero v svoj nekdanji imperatorski tintnik. Celo vojska jih je, ki čuti potrebo, da perejo — sebel! Saj je ravno to značilno pri vseh teh prispevkih, da vsi njih pisci zasledujejo isti namen: da z opisovanjem dogodkov po svoje odklanjajo krivdo in odgovornost ter ju zavračajo na druge! Ne pišejo zgodovine, ampak le samoobrambene spise, ki pa se slednji skupno vrhovajo v obtožbo, da so vendar-le krivi — vsi skupaj!

Vidno vlogo v tem prerekanju igra vprašanje, ali je bila beograjska vlada v kakih zvezi z atentatom v Sarajevu. In s tem v zvezi vprašanje: ali je res, da je beograjska vlada pravočasno opozorila Dunaj na nevarnost, ki grozi nadvojvodi Frantu Ferdinandu, če bi ravno na dan obletnice srbske nesreče na Kosovem polju prišel v Sarajevu.

Da so res taka svarila prihajala na Dunaj, trdita z vso odločnostjo in na podlagi konkretnih podatkov francoski profesor Denis in beograjski zgodovinar Stanoje Stanojević. V svoji knjigi z naslovom »Umrstvo nadvojvode Frana Ferdinanda« 1923. v Frankfurtu, piše ta poslednji med drugim: »Srbski poslanik na Dunaju je nekoliko dni pred atentatom oficijelno obvestil avstro-ogrsko vlado, da ima srbska vlada obvestila, da se v Sarajevu nekaj pripravlja proti nadvojvodi.« Dalje ugotavlja Stanojević, da je srbski poslanik J. van Jovanović »rečno opozoril grofa Berchtolda, tedaj ministra za zunanje stvari, da ni primerno, da bi nadvojvoda ravno na dan obletnice bitke na Kosovem polju prišel v Bosno, ker bi se utegnile to tolmačiti kot preračunano izživljanje srbskega prebivalstva. Dunajski diplomatje pa so — na podlagi dokumentov iz političnega arhiva bivšega c. in kr. vojnega ministrstva, kakor so posebno naglašali — trdovratno in slovesno zagotavljali, da ni nič res, da bi bila prišla na Dunaj kakakaka svarila.

Sedaj pa je prišel znani nemški publicist Hermann Wendel v »Prager Presse« z zanimivim prispevkom, ki odločno odklanja ta dunajska potaževanja, v katerih je več drznosti, nego logike. Ravno grofu Berchtoldu da ne gre nikakava vera, ker je bil že tedaj proslul zbog svojih falsifikacij in laži. Akti govorijo — naglašava Wendel — le negativno, to je: nič ne govorijo o kakih svarilih. Na Dunaju pa so se enostavno postavili na stališče, da, kar ni v aktih, ni na svetu. Wendel obsoja odločno poizkuse dunajskih diplomatov, da bi iz navedbe zgodovinarja Stanojevića, da je Beograd svaril Dunaj, kovali dokaz, da je beograjska vlada zasnovala atentat. Wendel piše: »Kdor le kolikaj pozna srbsko duševno razpoloženje, je mogel vedeti, da bo triumfalni prihod (nadvojvode) v Sarajevu ravno na dan narodnega žalovanja deloval kot drzno zasmehovanje. Ni bilo torej potrebno, da bi srbska vlada kaj več vedela o nameravanem atentatu, nego na pr. velikomestčan, ki svari tuja pred nevarnimi ulicami. Le tako se mora razumeti ponovno izjavo poslanika Jovanovića.« To se pravi: beograjska vlada je svarila le zato, ker je poznala srbsko narodno dušo! Wendel ugotavlja nadalje, da je bila srbska vlada, ko je doznala, da se v Sarajevu nekaj pripravlja, naravnost prestrašena ter da je izdala obmejnem oblastvom najstrožja navodila, naj ne puščajo v Bosno nikakih sumljivih elementov! Ta previdnostna odredba ni koristila, ker je organizator atentata, polkovnik Dragutin Dimitrijević, po drugem potu vtihotapil v Bosno skupino Principovo. Po istem potu, po katerem je že poprej, kot načelnik velikega generalnega štaba, utihotapil v Bosno vojaške ogleduhe.

Ce pa so svarila od strani srbske vlade, ki so se ponavljala ves mesec junij, dunajska pristojna mesta potajila, spada to na stran drugih dogodkov in zamud. Da so res prihajala svarila, potrjuje v svojem spisu »Umrstvo v Sarajevu« (Ljubljana 1923) tudi dr. Žibert, ki je bil devet let spovednik vojvodinje Hohenberske (soproge Frana Ferdinanda).

Naravnost porazno za dunajske kroge pa je, kar je pisal Rihard Wiener v letu 1923. v listih »Frankfurter Zeitung« in dunajskem »Tagu«. Wiener ugotavlja, da so oblastva v Bosni pred potovanjem Frana Ferdinanda od svojih zaupnikov in poizvedovalcev dobila o razpoloženju v »prevratnih krogih« sporočila, ki so jih prestrašila do skrajnosti. Oblastva so nujno odsvetovala to potovanje, izjavljajoč kategorično, da ne morejo prevzeti nikake odgovornosti za morebitne dogodke. V krogih političnih uradnikov je vladalo največje razburjenje. Pošiljali so na Dunaj poročila, svarila, brzojavke. Po dolgem molku pa so dobili z Dunaja presenetljiv odgovor: da je potovanje prestolonaslednika izključno vojaška stvar; od civilnih oblastev da se ne zahteva nikak odgovornost in tudi ni zaželjena. Civilna oblastva naj se ne vtičajo v stvar, pred vsem pa naj opozorijo vsaka svarila! Poročila, da so se predložila tudi prestolonasledniku, a so le utrdila njegov sklep za potovanje.

Wiener sicer oporeka temu, da bi se bila poročila bosanskih oblastev predložila prestolonasledniku. Wendel pa je uverjen, da je nekaj vendar moralo priti do ušes Frana Ferdinanda. Že v juliju 1914. je pripovedoval grof Sternberg, ki je bil v osebnih stikih s prestolonaslednikom, da je ta poslednji pripovedoval vsakomur, da noče v Bosno! Tudi general Auffenberg-Komarov trdi, »da so prestolonaslednika proti njegovi volji prisilili k temu potovanju!« Se tik pred odhodom iz Hlumca da je prestolonaslednik izražal svoje pomisleke in podal neko zelo značilno izjavo.

In v resnici je — nadaljuje Wendel — Fran Ferdinand nastopil to usodepolno pot z občutkom, da ga hočejo žrtvovati! In zgodilo se je tako!

To domnevo podkreplja tudi sicer nerazumljivo pomanjkanje vsakih varnostnih odredb v Sarajevu. Povodom nekega prejšnjega obiska cesarjevega je bilo zaprto vse mesto. Stotine oseb je moralo ostati v svojih stanovanjih, pot je ščitil vojaški špalir s hrbtom proti cesti. Ko pa se je vozil Fran Ferdinand, je bilo ravno nasprotno. V mestu ni bilo skoro nikake posadke. Policijski uradniki, zahtevani iz Budimpešte, niso prišli iz razlogov — varnostisti! V skladu z vsem tem je bila skrajna srčna hladnost, s katero je Fran Josip

Bližnji volilni govori

Združitev list
RIM, 4. Na fašistovskih zborovanjih, ki so se vršila v nedeljo, so se posamezni govorniki omejili na poveljevanje zaslug fašizmu za obnovitev države, volilec so orisali trpljenje in žrtve fašistov za zmagajoče ideje, ki jo je pričel širiti Mussolini. Govorniki so slikali preteklost; o programu fašizma v prihodnosti ni nikdo govoril. Tudi opozicijo so v glavnem govorniki pustili na miru; le on. Bottai si je v Rimu privoščil Bonomija in takozvani bonomizem. Volilni program bo vodstvo fašistovske stranke objavilo v velikem programu na italijanski narod tik pred volitvami. Seveda bodo glavni predstavniki fašizma že na svojih volilnih govorih omenili glavne točke programa.

Minister za kolonije on. Federzoni bo po povratku s potovanja po Libiji govoril v Milano. Pravni minister on. Oviglio nastopi v Bologni; finančni minister on. De Stefani bo skoro gotovo govoril v Vicenzi in Veroni; on. Acerbo v mestih Aquila in Campobasso; on. Finzi v Padovi in Rovigo. Državni podtajnik za poljedelstvo on. Serpieri bo imel 3 volilne govore in sicer v naslednjih krajih: Bologna, Sant'Arcangelo di Romagna in Forlì. On. Ciano bo govoril v Livornu, on. Orlando v Palermo in on. Salandra v kakem mestu v Puglii.

Za manjšinske kandidatske liste je tudi že naznanjena cela vrsta govorov. V drugi polovici marca bo govoril nittijevac on. Amendola v Napoliju, on. Bonomi, voditelj demokratske zveze, pa v Milano. V vladnih in fašistovskih krogih se s precejšnjim zanimanjem pričakuje govor bivšega ministrskega predsednika on. Giolitti-ja, ki bo govoril v krajih Dronero in Turin. Glede Giolittijevih takozvanih sporednih list ni namreč zavzela fašistovska vlada popolnoma jasnega stališča. Mussolini je sicer označil vse liste razen vladnih (večinske in manjšinskih) za sovražne, proti katerim bo fašistovska stranka vodila brezobziren volilni boj; le glede Giolittijevih list je bilo rečeno, da ne bo vlada, oziroma fašistovska stranka zavzela stališča, predno ne bo on. Giolitti v kakem volilnem govoru natančno preciziral svojega programa.

Zanimivo je dejstvo, da je osrednji državni urad na prizivnem dvoru v Rimu izmed Giolittijevih in liberalnih sporednih list, s znakom italijanske državne zastave in savojski ščit, zavrnil listi v pokrajinah Puglia in Emilia. Vlagatelji teh list niso namreč predložili medsebojne izjave za združitev list. Prizivni dvor v Rimu je tudi zavrnil priziv stotnika Padovani-ja radi zavrnitve njegove liste v Napoliju, ker ni bila podpisana od zadostnega števila volilcev. Vse druge liste je osrednji urad na prošnjo združil.

Volilni govori on. Finzi-ja
RIM, 4. Državni podtajnik on. Finzi bo odpotoval dne 6. t. m. na volilno agitacijsko potovanje. Dne 8. t. m. bo govoril v gledišču Fenice v Benetkah, 9. t. m. v gledišču v. Rovigo, 10. t. m. v gledišču Eretenio v Vicenzi in 11. t. m. v gledišču Garibaldi v Padovi.

Proslava obletnice ustanovitve fašizma.
RIM, 4. V nedeljo, dne 23. marca se bodo zbrali v Rimu župani vseh fašistovskih občin v Italiji z občinskimi prapori, da proslavijo ustanovitev fašizma. Zbrali se bodo ob 9. uri na trgu Venezia. Proslavitelji se bodo v sprejeto podali na grob neznanega vojaka, nato bodo šli v Kvirinal, da se v imenu fašistovskih občin poklonijo kralju. Ob 11. uri bo govoril v gledališču Costanzi ministriški predsednik Mussolini. Popoldne bo kr. komisar mesta Rima sprejel proslavitelje v palači Campidoglio.

Italijanski parnik primoran odpluti iz Toulona, ker je bil na krovu fašist
LIVORNO, 4. Kapitan parnika »Ape«, ki je večeraj priplul v tukajšnje pristanišče, je javil pristojnemu pomorskemu oblastvu dogodek, ki se mu je pripetil v luči La Seine pri Toulonu. Fašistovski mornar,

sprejel vest o atentatu; pa tudi velikodušno priznanje tistim, ki so bili odgovorni za tolike zamude, kar je dalo celo nemškemu poslaniku pl. Techirskemu povod za značilno opazko: »Če bi na kakem kolodvoru kaknega nadvojvodo le muha picila, bi se moral načelnik postaje nokoriti za to morda celo z odpustom iz službe. Za gonjo po sarajevskih ulicah pa se ne skrivi nikomur niti en las!«

To sliko spopolnjuje trditve Wienerja, da je preiskava radi atentata, ki so jo vodila bosanska oblastva, ugotovila, da so bile oficijelne osebe — pri katerih je bil izključen kak interes pri velesrbski ideji — v stikih s Principom in njegovimi tovariši, da pa so na Dunaju črtali njih imena iz liste kompromitiranih! (V luči vseh teh ugotovitev se nam ne more več zdeti neverjetna vest, ki se je širila po sarajevskem atentatu: da so namreč na večer umora Frana Ferdinanda v plemenitaškem kazinu v Budimpešti — šampanjizirali!)

Hermann Wendel zaključuje svoja izvajanja: »O deležu Srbije na dogodku dne 28. junija 1914 prinaša spis Stanojevića precej jasnosti. Ali tajinstvene sledi, ki vodijo iz Sarajeva na Dunaj in v Budimpešto, so še vse preveč povite v temo. Če bi nam vezem prišli na sled, bi bilo to za vprašanje krivde na vojni bolj zaslužno delo, nego je večno ponavljani poizkus pranja habsburškega zamorca!«

spadajo k posadki parnika, je stopil na kado, kjer so ga spoznali nekateri komunisti. Spustili so se za njim, ga dohiteli ter pretepli. Mornarju se je posrečilo zbežati na krov parnika. Na pomolu se je zbralo mnogo komunistov, ki so zahtevali naj se jim izroči mornar in kapitan. Nato so zasmehovali zastavo, ki je plapolala na zadnjem delu parnika. Da bi se izognil preteči nevarnosti, je bil kapitan prisiljen dati presekati vrvi in odpluti na odprto morje.

Kr. delegacija zaklada na Reki
RIM, 4. Vseled odredbe finančnega ministra De Stefani je s 3. t. m. pričela posloovati na Reki delegacija zaklada in sekcija kr. zakladnice za novo pokrajino Carnaro.

Jugoslovanski proračun sprejet

Govor finančnega ministra Stojadinovića
BEOGRAD, 4. Včerajšnje sejo narodne skupščine je otvoril predsednik Ljuba Jovanović ob 10. uri. Najprej bi se imelo glasovati o nujnosti nekaterih interpelacij. Ker pa ni bilo dovolj poslancev v dvorani, se bo o tem sklepalo, kadar pridejo interpelacije na dnevni red. Nadaljevala se je podrobna razprava o proračunu. Govorili so rđikal Vlada Miletić, zemljordnik Moskovljević, demokrat Svetozar Grgorević in poročevalec večine Maksimović. Nato pa je povzel besedo finančni minister dr. Stojadinović, ki je v daljšem govoru, kakor je obljubil, odgovarjal na izvajanja posameznih govornikov.

Najprej je dr. Stojadinović odgovoril poslancu Škulju, ki je trdil, da so novi kraljevski nase vse bremena prejšnje kraljevine Srbije, med tem ko Srbija ni vzela nase bremena novih pokrajin, a kljub temu izkorišča bogastvo novih krajev. Kot primer je Škulj navedel, da nekateri trdijo plačajo 30 do 50 milijonov dinarjev davka. Dr. Stojadinović je rekel, da so mu te trditve že od prej znane iz finančnega odbora, iz časopisja in od Jugoslovenskega kluba. Kadar pa bi bilo treba, da se te trditve dokažejo, se je videlo, da stoje na prav slabih nogah. 40 milijonov letno plača davka tovarna Arko, a 30 milijonov Trboveljska premogokopna družba. Ta davek pa plačuje tovarna Arko na trošarini, ki jo morajo plačati konsumenti Arkovega likerja. Ta liker gre daleč izven Zagreba, a največ ga gre v Beograd, torej davka ne trpi Zagreb, temveč široke mase konsumentov v vseh krajih. Podobno je tudi s Trboveljsko družbo. Srbija je vzela nase vse predvojne dolgeve v zmislu mirovnih pogodb.

Kar se tiče bonov za 20% odteglaj o priliki markiranja novčanic, moram izjaviti, da so se za ta odvzeti denar izdajala številna in najraznovrstnejša potrdila z mnogo pečati in podpisi, tako da danes enostavno nimamo garancije in varnosti, da ne bi bilo vmes tudi več potvorenih priznanic. Če bi današnja vlada hotela izplačati ta zadržani denar, bi tega ne mogla napraviti iz tehničnih razlogov.

Poslanec Škulj je zahteval od vlade, da bi izplačala tudi one bankovce, ki so bili markirani s potvorenimi znankami. Nikjer na svetu ni banke, ki bi za falsifikate dala prave bankovce.

Glede na Agatonovićeve zahteve industrijskega posojila je dr. Stojadinović naglašal, da industrijska kriza obstoji in ne samo v Jugoslaviji ter je posledica vojne produkcije, ko so se proizvođači lahko plačevali s tiskanimi bankovci. Sedaj pa se morajo finance stabilizirati. Nihče pa ne more zahtevati od države, da pomore industriji za vsako ceno. Kar se tiče posojila, bi jaz nikdar ne mogel predlagati vladi, da bi garantirala za posojila, ki so bila sklenjena po tako težkih pogojih, kakor ta, za katere se zahteva prva leta 11,5%, kasneje pa postopoma več do 17%. Jaz bi bil moral zahtevati kolektivno jamstvo vseh industrijskecev, da bi bila na ta način država obvarovana vsake škode, ki bi jo mogla zadeti.

Agatonović se je dotaknil tudi vprašanja valute in rekel: če skače dinar, ska-

čejo tudi cene. K temu naj samo pripomnim, da so cene leta 1923 deloma poskočile zaradi razmer, ki so vladale v letih 1921 in 1922. Skakanje dinarja se je nadaljevalo še nekaj mesecev v letu 1923; toda cene niso dosegle take višine, kakor bi ustrezalo padcu dinarja.

Dr. Kumanudi je navajal, da v proračun ni sprejeto 750 milijonov dinarjev; ta vsota pa se nanaša na obveznosti, katerih še z nobenim zakonom nismo prevzeli. Ne vem, na kakšni podlagi naj unesem te številke v proračun, če še ni dotični zakon sprejet.

Dr. Kumanudi je tudi vprašal, zakaj nismo stavili v proračun izdatkov za južno železnico. Tega ne moremo storiti dotlej, dokler narodna skupščina ne sprejme konvencije o južni železnici.

Dr. Kumanudi je grajal, ker nismo postavili v proračun vsoto za odplačilo 20% bonov. Z dr. Kumanudijem sva v tem različnih naziranj. On je vsoto pač stavil v proračun, ni je pa izplačal, jaz pa je sploh ne postavim v proračun.

Dr. Kumanudi tudi graja, ker ni v proračunu 10 milijonov dinarjev po zakonu o invalidih. Ker pa tudi ta zakon še ni sprejet, bi bilo protizakonito, stavljati v proračun izdatke, ki ne obstoje.

Dr. Kumanudi se nadalje spodtice nad tem, da ni v proračunu anuitet za plačilo dolgov Ameriki. On jih je dal v proračun, toda dolga ni plačal. Mi pa ne vemo, zakaj bi dali te anuitete v proračun, če jih Amerika ne zahteva.

Končno je dr. Stojadinović opisal historijat Bleerovega posojila ter omenil nekatere stvari o vojaških kreditih in drugih dolgovi. Ko je svoj govor končal, je bil proračun vrhovne državne uprave sprejet z večino glasov. Seja je bila nato zaključena in naslednja napovedana za danes ob 9. uri dopoldne.

Italijanski poslanik v Beogradu predložil poverljiva pisma

BEOGRAD, 3. Danes je gen. Bodrero izročil kralju Aleksandru z navadnim obredom poverljiva pisma. Gen. Bodrero bo pooblaščenec italijanskega kralja.

Francoski poslanik prispel v Beograd
BEOGRAD, 3. Novi francoski poslanik za Jugoslavijo Debily je prispel danes. Na postaji so ga pričakovali zastopniki zunanjega ministrstva in francoska kolonija.

Ogromna stavka v Norvegiji - 70.000 delavcev brezposelnih

LONDON, 4. Po brzojavnih poročilih, dospelih iz Kristianije, se stavka, ki je izbruhnila pred kratkim, širi. Nasprotja

med delodajalci in delavci so se zelo poostila. Tudi tvornice čokolade, tiskarne in druga večja industrijska podjetja so bila zaprta; radi tega je 70.000 delavcev brezposelnih. V Drontheimu je prišlo do krvavih spopadov med stavkujočimi in krumirji. Policisti so z velikim trudom ločili nasprotni stranki. Pristanišče je zasledeno po vojaštvu.

Naš volilni znak

Vsak volilec naj si ta znak dobro vtisne v spomin, da ga bo na dan volitev takoj spoznal med znaki drugih strank. Volilni znaki so natisnjeni ob levi in desni strani glasovnice eden pod drugim.

Glasovnico dobi volilec od predsednika volilne komisije na dan volitev. Z njo gre v kabino za glasovanje ter odda svoj glas. Glasuje se na ta način, da se naš znak prečrta z navadnim črnim svinčnikom, ki naj ga vsak volilec vzame na dan volitev 6. aprila s seboj.

Glasom sporazuma med slovanskimi političnimi organizacijami v Italiji glede skupnega nastopa pri volitvah bo oddal vsak naš volilec še tri prednostne glasove, in sicer dr. Wilfanu, dr. Besednjaku in dr. Stangerju. To se napravi tako, da se na treh črtah v srednjem spodnjem delu glasovnice zapišejo drugo pod drugo številka 1, 2, 3 na sledeči način:

1.	
2.	
3.	

Vsak volilec torej najprej prečrta naš volilni znak, napiše ta tri števila, zgane (zapre) zopet glasovnico, jo zalepi z gumiranim robom in jo potem izroči predsedniku volilne komisije.

Volilni katekizem

(Najvažnejše določbe, ki jih mora poznati vsak volilec.)
(Nadaljevanje)
Državna glasovnica.

Gumirani rob		
Znak 1		5 znak
Znak 2		6 znak
Znak 3	Voti di preferenza	7 znak
Znak 4		8 znak

15. Državna glasovnica se imenuje tako zato, ker jo pripravi država sama. Drž. glasovnice so iz močnega, belega papirja ter za vso državo enake. Po obliki so enake brzojavkam; vol. sekcije jih dobijo tudi že zganjene (zvite) kakor brzojavke.

Na notranji strani glasovnice so ob straneh v enako velikih razdelkih označeni volilni znaki vseh strank okrožja s številko, ki je vsakemu znaku določena. Prostor v sredini, ki odgovarja že zganjeni glasovnici, je črna pobarvan. Pod tem prostorom je pa drug, enak za prednostne glasove z napisom »Voti di preferenza«, ta prostor ima tri vrste na velik, toda čist prostor za katere se ti prednostni glasovi zapisajo.

Zgoraj na levi strani nad vol. znaki je dostavček, ki ga bomo imenovali »repek« a), čigar rob, ki se drži glasovnice, je preluknjast, tako da se ta »repek« lahko održe. Nanj zapiše član vol. urada zaporedno številko; ko je za volilec glasoval, održe predsednik vol. urada »repek« ter s tem odstrani to edino znamenje, po katerem bi se glasovnica od drugih razlikovala.

Prav na vrhu ima glasovnica majhen rob, ki je gumiran in s katerim se glasovnica zalepi. Glasovnica se pa zgane po tem redu: najprej desno spodnji del, nato oba stranska ter

končno zgornji del; nalepljeni rob pa objame spodnji rob že zganjene glasovnice. (Zl. 54.) (Faksimile take glasovnice bomo objavili hitro ko doznamo končni vrstni red in številko posameznih znakov!)

16. Sestava volilnega urada (komisije) V soboto pred dnevom volitev ob 16. uri sestavi predsednik volilni urad. V slučaju da niso vsi skrutinatorji prisotni, odloči predsednik, da jih nadomeščajajo, najstarejši in najmlajši izmed volilcev, ki znajo čitati in pisati. (Zl. 59.)

17. Kdo sme na volišče. Na volišče sme le volilec, ako predloži vol. spričevalo. Prost dostop na volišče imajo tudi vsi kandidati okrožja. Nihče pa ne sme na volišče oborožen. (Zl. 61.)

18. Vojaki in pripadniki vojaško organiziranih čet. Vojaki in pripadniki vojaško organiziranih čet do maresala nimajo volilne pravice, dokler se nahajajo pod orožjem. Izjema velja le za maresale, ki imajo volilno pravico. Toda prvi in drugi morajo dokazati, da so končali svojo službo, oziroma da so dosegli čin maresala vsaj 3 mesce pred razpisom volitev.

Vojaki prostovoljne milice za državno varnost (militi della Milizia volontaria per la sicurezza nazionale) morajo dokazati, da so končali svojo službo vsaj pred četrtim pred dnevom volitev. (Zl. 62.)

Seja Radičevcev v Zagrebu - Protest proti odstopitvi Reke

Hrvatsko narodno zastopstvo je trdno
uverjeno, da bo Društvo narodov v duhu
prava samoodločbe narodov, za kateri
stojte danes odločno sovjetska Rusija, Ve-
lika Britanija in Amerika, odstranila tudi
to krvavo krivico od hrvaškega naroda in
strašno nevarnost za Evropo in ves kul-
turni svet.

na vse katoličane posno pastirsko pismo, ki je bilo v nedeljo prebrano v vseh katoliških cerkvah Belgije. Pismo povdarja razloge, radi katerih mora Belgija zaupati sama sebi, ter očita Nemcem slabo voljo in opravičuje postopanje zaveznikov na zasedenem ozemlju. Premaganci so prišli v propast radi brezmejne inflacije papirnatega denarja, mesto da bi plačali brejmena, ki so se jim upravičeno nalozila, ter se tako odločili k prvemu lojalnemu koraku, ki bi v zmagovalcih rodil željo po odpustitvi in pozabljenju.

«V pričakovanju, da bo Nemčija plačala — nadaljuje kardinal —, rešimo se same sebe. Ako se Nemčija ne bo odločila prostovoljno, tedaj bo snopim milijonov

DUNAJ, 3. Tekom demonstracij stav
kujoćih banknih uradnikov je prišlo n
Ringu do hudih izgedov in do spopada
policijo. Policisti so izvlekli sablje, a n
nobenega demonstranta ranili, pač pa j
je bilo mnogo aretiranih. Pogajanja me
ravnatelj bank in uradniki se bodo vnovi
prilela.

Avtomobil je je podrl. Včeraj predpoldne je nek zasebni avtomobil podrl na vogalu ulice Carducci in Torrebianca na tla 25-letno postrazno Francisko Tomšič, stanujočo v ulici Risorta št. 3. K sreči je Tomšičeva zadobila le lahke poškodbe po glavi in neznatne praske po rokah. Z istim avtomobilom je bila prepehavana v mestno bolnišnico, kjer je dobila potrebno pomoč.

Valuta na tržištem trgu.		
egrske krone	0.04	0.05
avstrijske krone	0.0625	0.0330
čehoslovačke krone	67. —	67 60
dinarji	29.10	29.30
tejl	12.25	12.70
marka	—	—
dolarji	28.15	23.20
francoski franki	97. —	97.50
švicarski franki	400. —	404. —
angleški funti potpisani	99.85	100.00

Istrski Italijani stare generacije so izgubili s pokojnim Felice Bennattim enega svojih najboljših in najzaslužnejših mož in eno najbolj strešjih glav — z telesno odločnostjo in z veliko voljo. Opravičeno mu piše italijanski tisk izraz priznanja in globoke hvalčivosti za njegovo vnašo in njegovo delo za italijanski stvar. Tem bolj odvratno je, da si n. pr. "Piccolo" domneva, da se posebno časti spominjati pokojnikov s ponavljanjem laži, tisočkrat ovržene: da pogrta laž, da se je Bennatti junaško boril proti avstrijsko-slovenski propagandi. Vsaj spriti veličanstva smrti, ob mrtnašker

Iz tržaškega življenja

VIA MAIOLICA 6

Izvršila nakazila v lirah in dinarjih za Jugoslavijo

V oni prehodni dobi se je smejal avtomobil
le v začetku svojega uveljavljanja. V druž-
ini višje družbe je bil predmet neskon-
nih razprav. Ali bo treba zamenjati konjane
z garažo, kočijaža z sošoferjem? Ali bo treba
potozi angleške kočije z njihovo tako ele-
gantno zunanostjo? Saintenois, kot nekdanj

Prvi kraj se to pot oza ni uprta predlo
svojeje copoga glede izpremenbe vozila. Bi
se je odločila, da pojde preč, in zakaj bi p
tamtamkone vizirala v teh običajnih prelo
njih? S tem je seveda napravila le nezna
koncesijo. Za Ivana-Marjo, ki se je nahaj
v stanju skoraj bolesterne občutljivosti, je bi

Na to pohlevno vprašanje ni ona ničesar odgovorila. Kakor je bil sin zaupal materi, ni bila med njim in Sabino zakonske intimnosti ometa. Zelo redki so bili slučaj, da si ji je upala približati s kakšno ljubeznivostjo, ki bi jo otlačilo tako lahko kot izraz kake posebne želje.

ZLATO, srebro, briljante, plaća po najvišjih cenah, Pertot. Via S. Francesco 15, II.

lastnega izdelka
za gospe in gospode.

Sprejemajo se naročila za plesne in navadne obleke.
Tekom plesnih prireditvev odprto do 6. ure zjutraj.